

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 26. & 27. lib. Exodi, in quibus describitur lex de Velo & Cortinis, de ligno Altaris, & Oleo, ad lumen perpetuum requisito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

scientia fuisse credendum est, quam Abraham, qui proprium filium suum propriis manibus obtulit occidendum à se, & comburendum. S. Paulus cœlesti voce quasi fulmine in terram dejectus, conversionis suæ fundamentum posuit in his verbis: *Domine! quid me vis facere?* S. Macarius à fratribus quibusdam rogatus: quam Methodum in orando imposterum tenerent, eò gratiores futuri Deo? responsò dedit: non esse opus multorum verborum copiâ, manus solum crebrius ad Deum esse levandas, & clamandum: *Domine Deus! quomodo vis, & sicut tibi placet, ita fiat. Si quidem ipse novit, quid vobis expediat.* Ruff. n. 108. Plane sicut prudenter ageret, qui naviculam fluctuantem, & submersiōis periculo proximam magnæ navî, casu transeunti, alligaret: ita optimè se gerit, qui voluntatem suam à natura perquam instabilem ac labilem voluntati divinæ per orationem alligat, non ore tantum, sed & corde dicendò: *fiat voluntas tua* Matth. 6. B. Henricus Suso Dialog. c. 7. Ex ore divinæ sapientiæ loquitur: *Quisquis cor suum mihi adjungit, is vitam vivit jucundam, & securus moritur, simulque & in præsentî, & in futuro sæculo Celorum Regnò fruitur.* Ut enim in cœlesti gloriâ non est ampliùs audire clamorem, lætū aut dolorem, ita animus divinæ voluntati intimè conjunctus caret omni tristitiâ & mœrore. Viderat olim in extasi beata Stephana de Soncino, ut refert Barrii solit. die. animas fidelium quorundam inter ipsos Seraphicos Spiritus summâ gloriâ recreari, quas de habitò quondam vivendî institutò postquam interrogavit, responsò tulit: illas tam sublimem felicitatis gradum adeptas esse per solam conformitatem cum divina voluntate. Si ergo Christiane Lector cœlestem gloriâ appetis, avide dicendò: *Adveniat Regnum tuum.* Dic parâ aviditate: *Fiat voluntas tua.*

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 26. & 27. lib. Exodi, in quibus describitur lex de Velo & Cortinis, de ligno Altaris, & Oleo, ad lumen perpetuum requisito.

Considera I. **H**umanum cor, Tabernaculi divini vices acturum, de N. 110. bere à rerum temporalium accessu, non unâ tantum cortinâ, sed pluribûs muniri, S. Scripturâ decem requirente v. 1. capit. cit. *Tabernaculum ita facies: decem cortinas &c.* Nam teste Thomâ Kempensi lib. de vita contemplat. c. 8. *Quantò quis foris latius extenditur,*

tur, tantò magis intùs minoratur. Judith inclusa triumphavit, Holoferni caput amputandò, Dina verò extra vela, quibus tegebatur in paternis laribus egressa, perdidit virginitatem. Non in publica Herodis Aula, non in hominum mundanorum frequentia, non in foro factum est verbum Domini super Joannem filium Zachariæ *Luca 3.* Sed inter obscuras antri umbras, quibus ceù multiplici cortina abscondebatur. Moyses in rerum divinarum notitiam deventurus, non permissus est morari in Agypto, in Aula regali, in qua sensus externi audi poterant vagari, quò volebant: sed inde abstractus ad desertum ammandatus est, ut arborum ramis ceù velis tectus, sacris operam daret, videns ibidem Deum in Rubo apparentem sibi. At reponet aliquis: rerum familiarum & quotidiani Victùs officiùque causà sibi frequenter foras prodeundum esse. Ergo saltem hoc agat: ut Tabernaculum cordis sui Deo conservet integrum, juxta divinum Imperium faciat *saga cilicina*, v. 7. cit. capitis mortificationis symbola. Sumat exemplum à Jacobo Patriarcha, qui diu quidem sub cortinis paternæ domùs delituit: sed tandem consiliò matris in publicum progressus, lapidem durum capiti suo supposuit mortificationis signum. Licet Apostolus medios inter homines semper viveret, salutis & necessitati eorum deserviens, non tamen desit esse Tabernaculum Dei optimè custoditum: quia ob continuum mortificationis studium ei mundus fuerat crucifixus, & ille mundo. B. Margarita Ungariæ Regis filia persona publica ciliciò frequentissimè utebatur, de crinibus equorum & pilis porcorum confectò. Carolus V. persona tot publicis negotiis occupata, Philippo Secundo Hispaniarum Regi filio suo cilicium cum flagello in manus tradidit, quod & ipse Philippo Tertio moriens obtulit. Taceo innumera aliorum exempla, quæ fortè difficiliùs est imitari. Sufficiat hæc tibi pro imitatione reliquisse.

N.III. *Considera 2.* Cor humanum etiam in Altare Deo consecrandum, ut fieri oportet, eò instruendum esse modò moraliter loquendò, quò juxta Dei Imperium instructum fuerat Altare à Moysè erectum. v. 8. citati cap. jubet Deus: *Altare inane & cavum intrinsecus facies &c.* nempe excavandum est cor hominis ab omni affectu inordinato ad creaturas, ut soli Deo pateat accessus: cum enim ille partibus careat, & sit ubique totus, non vult partem in tuo, ô Christiane! qui totus est in suo. Hinc præcipitur Matth. 22. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.* Atque iùsdem verbis, quibus in monte Olivarum Judæos Chri-

Christus olim alloquebatur, nunc amantes se alloquitur animas, dicens Joan. 18. *si me queritis? sinite hos abire.* Sinite abire affectum ad honores & dignitates. Sinite abire inordinatum amorem erga cognatos & notos, erga divitias, voluptates & corporis commoditates. *Dominus Zelotes est nomen ejus.* Exodi 34. Diabolus cum nec verum patrem nec veram matrem agat, facile patitur, affectum & amorem inter Deum & hominem partiri; Deus vero verissimum patrem agens totum sibi vindicat, nunquam exclamans *dividatur, sed diliges ex toto corde tuo &c.* Est penè communis Christianorum Philosophorum sententia; posse Deum, de potentia absoluta loquendò, duas qualitates sibi extremè contrarias eidem unire subjecto. Sic posse eundem parietem esse simul album & nigrum, idem ferrum summè frigidum & calidum summè. Etsi enim constet; has qualitates ex natura sua sibi adversantes, & invicem expulsivas esse, cum tamen ut Res physicæ perfectò Dei Dominio subsint; hinc posse præfatam contrarietatem sisti & impediri, prout illud exempla comprobant luculentia. Quis enim nescit eundem ignem, qui in fornace babilonica accensus urebat Chaldæos, refrigerasse tres pueros instar venti roris flantis? & maximum illud gaudium, ex visione beatificæ Christi ortum, cum acerbissimo dolore instantium tormentorum mortisque amarissimæ conjunctum fuisse? at negant, & pernegant iidem Doctores: gratiam & peccatum, Deum & Dæmonem etiam per absolutam Dei potentiam ullatenus coexistere posse; dum hæc (ut eorum rationes efficacissimè demonstrant, quas inutile foret attexere) certam involvunt contradictionem. Sufficiat id unicum attulisse testimonium, quod Gentium Doctor 2. Corinth. 6. affert, asserens: *Quæ participatio Justitiæ cum iniquitate? aut quæ societas luci ad tenebras? quæ autem conventio Christi ad Belial?* vix Christus pedem posuerat in domo famosi illius publicani & peccatoris Zachæi, ocius exclamare auditus est: *Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus.* Econtra vix intravit in Judæ cor Sathanas, illicò Ambrosiò teste *Christus recessit ab eo; momentoque eo, quò illum recepit, hunc amisit.* Cygnus etsi candidi coloris sit animal, à sacris tamen Deò imperante excluditur, non alia de causa: quàm quòd Mendozâ teste non habeat unum in uno loco domicilium, sed triplex elementum inhabitet, nunc aërem, nunc terram, nunc aquam. Hæc avis candida symbolum est affectûs humani non candidi erga Deum: dum Deo ita adherere vult, ut Diabolo & rebus transitoriis non omninò re-

nuntiet, modò loquens de Deo, modò de mundo; nunc cogitans cœlestia, nunc terrena, duobus volens servire Dominis: quod tamen fieri nullatenus posse, non tantum hætenus dicta luculentur comprobant, sed ipsa veritas æterna definit Matth. 6. Age ergo Christiane Lector, cum Francisco Seraphico, si non opere, saltem affectu, exue terrena omnia, ut cum eo testari valeas: *Deus meus, & omnia!*

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 28. 29. & 30. lib. Exodi, in quibus describitur Textura Pontificalium & Sacerdotalium vestimentorum. Ritus consecrandi Sacerdotes, jure sacrificium, oleum Unctionis & Thymiana.

N.112. Considera 1. **D**EUM præcipisse: *Ipsa quoque textura vestis Pontificia, & cuncta operis varietas sit ex auro v. 8. cit. cap. aurum* verò sicut sæpius in sacris Paginis designat charitatem, ita etiam frequenter denotat Patientiam, quarum virtutum una alteri perquam vicina est teste Apostolò. Atque hinc S. August. lib. de Patient. c. 17. ait: *Quantò major in Sanctis est Charitas Dei, tantò magis pro eo, quod diligitur omnia tolerantur: ac per hoc inde est patientia vera Justorum, unde est in eis charitas Dei.* Amore divinò ardentissima Mater virginea exclamat Lucæ 7. *Dolentes querebamus te.* Ita dolor amoris indicium est, & inquisitionis stimulus, nullumque reperire datur fortius certiusque sinceræ veræque charitatis testimonium, quam velle pati propter amici bonum. Quare nunquam credidisset Dæmon: Hulticium Principem verò amore Dei flagrare; nì vidisset illum lubentè animò adversa omnia pro Deo perpeti: hoc ergo per experientiam docendus, percussit eum permittente Deò ulcere pessimò, bonis fortunæ jam antea spoliatum; Sed ad sui confusionem reperit, eum instar adamantis ad omnes malleos infractum. P. Rhod. lib. 3. c. 13. de virt. de Josepho Leoneffano ex Ord. S. Francif. refert; quòd cum nimia morbi vis judiciò Medicorum suaderet, membra actu infecta ignitò adurere ferrò, ne instar cancri malum serperet; & hinc corpus totum funibùs ligandum esset, quò minùs ob immanes cruciatus motum, gravioris damni sibi periculum adscisceret; abjectis ille funibùs Crucifixi Imaginem arripuerit, & hæc mea, dixerit, *fortissima sunt vincula: sicque lanienam immotas serenò ac renidente vultu pertule-*